

Echos

2^e kwartaal 2014

n° 107

Les Amis de Sœur Emmanuelle
a.s.b.l. / v.z.w.
De Vrienden van Zuster Emmanuelle

*Ik reken op u, dat de toekomst
nog mooier wordt dan het heden*

John De Haer

Beste lezer,

De tijd vliegt. Wat eerst nog ver weg was, is nu vlakbij. Is het niet stilletjes aan tijd om de fakkel door te geven? Nieuwe horizonten wachten op ons. Ik neem hierbij dus afscheid na elf jaar met jullie te hebben samengewerkt om de zwaksten in onze samenleving te steunen. Het team is sterk. Dankzij uw vrijgevigheid kunnen onze programma's concreet tegemoetkomen aan de levensbehoeften van de beschermelingen van onze 'grande Dame'. Het totaalbedrag van de giften is nog nooit zo groot geweest. We hebben dan ook een permanente kracht kunnen aanwerven om in te staan voor het dagelijkse beheer van de vereniging. U zult hierover verder in deze brochure meer kunnen lezen.

Het woord 'Vaarwel' veronderstelt ook ergens de vraag van de Hoop. Zullen we elkaar weerzien, en in welke hoedanigheid? Als vader van vijf kinderen en grootvader van 19 kleinkinderen, worstel ik alsmaar meer met deze vraag. Zij leven in een wereld van communicatie, worden overstelpt door informatie, door vaak tegenstrijdige standpunten in allerlei domeinen, door soms gewelddadige spelletjes... Dit alles laat nog weinig tijd over voor persoonlijke reflectie over onze plaats in het oneindige universum. Ik wens hen allemaal dat ze regelmatig zouden beslissen om voor een leeg blad te gaan zitten, de klok van hun jachtige leven even stil te zetten, het stil te maken en proberen uit te zoeken wie ze geworden zijn en wat hen te doen staat.

Ook voor mij is het schrijven van deze enkele regels de gelegenheid om even de tijd te nemen om na te denken over onze menselijkheid; dit gemeenschappelijke goed dat we delen met hen die we willen helpen om hun waardigheid terug te vinden. Het is ook de gelegenheid om de juiste bewoordingen te zoeken om de inspanningen te beschrijven die de ploeg, waarvan ik deel uitmaak, levert om aan de oproep van Zuster Emmanuelle te beantwoorden.

Ik heb werkelijk genoten van dit avontuur dat ik samen met mijn echtgenote Geneviève heb mogen beleven. Vanaf de eerste ogenblikken werden we meegesleept door deze vrouw die geloofde in de mens en voor wie het volstond 'om lief te hebben'! In naam van al onze vrienden ginder ver, dank ik u voor uw trouwe steun en ik wens degenen die de fakkel overnemen alle succes, opdat 'morgen nog mooier wordt dan vandaag'.

Michel Verhulst
voorzitter

Beste vrienden, het doet me plezier om deze enkele regels met u te delen.

Enkele weken geleden had ik het genoeg om de functie van directeur op te nemen in de vereniging van de vrienden van Zuster Emmanuelle. Het was niet zozeer een carrièrekeuze, maar wel degelijk een levenskeuze. Mijn energie en mijn tijd kunnen wijden aan het steunen van de zwaksten, dat is een kans die ik wilde grijpen!

Ik heb het genoeg gekend om als leerling en als scout Zuster Emmanuelle te ontmoeten. Haar boodschap raakte me enorm en ik ben dan ook blij om nu op mijn beurt een bijdrage te kunnen leveren. We dragen het beeld van Zuster Emmanuelle nog levendig in ons geheugen, maar het is nu onze taak om dit beeld aan de nieuwe generaties over te brengen.

We gaan ervoor zorgen dat we haar boodschap met de jongeren blijven delen en dat die boodschap verbonden blijft met de projecten die we vandaag ondersteunen. We plannen daarom bezoeken aan scholen, jongerenafdelingen binnen pastorale groepen, en, waarom niet, ook aan jeugdbewegingen.

Om nog beter te kunnen tegemoetkomen aan de vragen voor steun die we ontvangen, willen we ook graag nieuwe bronnen van inkomsten vinden: bedrijven en overheden hierbij betrekken zijn twee pistes die we de komende maanden zullen uitwerken.

Ik dank u van harte voor uw steun en uw vertrouwen in onze vereniging. Alle goede intenties zijn van harte welkom, aarzel zeker niet me te contacteren om samen te bespreken hoe u ons in de toekomst nog beter zou kunnen helpen!

Christophe Etien
Directeur

NEPAL – CPCS

CPCS werkt sinds 2002 aan de bescherming en de rehabilitatie van straatkinderen. De Vrienden van Zuster Emmanuelle steunen het project sinds 2005.

Sinds 2002 heeft Jean-Christophe Ryckmans (Belgische oprichter van CPCS) onafgebroken zijn project verder uitgewerkt via de kwaliteit van de werkmiddelen en het groeiende aantal kinderen die ervan kunnen genieten.

12 jaar na de start van het project telt de ploeg van Jean-Christophe 80 professionele medewerkers, waarvan 60% van de straat komen en via de CPCS centra zijn gegaan.

Preventie, risicobeperking en sociale rehabilitatie zijn de 3 werkniveaus van CPCS:

- 1. Preventie:** indien mogelijk voorkomen dat de kinderen op straat belanden door het grote publiek, de families, de scholen, de openbare instellingen en de kinderen zelf meer bewust te maken van de realiteit van het leven op straat.
- 2. Risicobeperking:** op straat zelf een eerste contact maken met de kinderen door middel van verschillende ateliers
- 3. Rehabilitatie:** na het leven op straat de kinderen geleidelijk aan opnieuw in de samenleving (soms in hun gezin) en op school integreren.

Child Protection Centers and Services

Steunend op 6 centra in Katmandu en 18 centra in andere streken van het land kon CPCS in 2013 dagelijks 1.250 kinderen helpen via allerlei georganiseerde activiteiten. 300 à 400 worden binnen de rehabilitatiecentra geholpen, 1000 voormalige straatkinderen gaan naar school en enkelen onder hen krijgen medische hulp

Hoe de bewustwording CREËREN?

Samen met de gezinnen:

Uit ervaring heeft CPCS kennis opgedaan over de verschillende redenen waarom kinderen op straat belanden. De ouders kunnen hiervoor verantwoordelijk zijn: zij denken dat de grote stad een bron van inkomsten zal zijn en sturen hun kinderen ernaartoe, zonder te beseffen dat deze hemel eerder een hel is. Ook het gezinsleven zelf, waar kinderen in aanraking komen met geweld, alcoholisme, scheiding, kan de kinderen ertoe drijven om naar een 'beter leven' te vluchten.

CPCS probeert te werken aan het stadium vóór de straat, zodat familiale problemen geen risicokinderen vormen. Zij informeren en zoeken informatie bij sociale werkers, scholen, instellingen en zelfs plaatselijke overheden.

Samen met de risicokinderen:

In scholen en dorpen organiseren de opvoeders van CPCS vergaderingen om de kinderen te informeren over de gevaren van het leven op straat, van hun rechten en hun plichten. Zonder die informatie zijn de kinderen gemakkelijke slachtoffers en worden ze al snel misbruikt (fysiek, economisch...).

Met de straatkinderen zelf :

65% van de kinderen die op straat leven wil daar blijven. Het is dus noodzakelijk en bijzonder nuttig om de kinderen te informeren over de verschillende vormen van misbruik waaraan ze worden blootgesteld.

Met het grote publiek :

Het grote publiek heeft een erg negatief beeld van de straatkinderen: ze worden beschouwd als de parasieten van de samenleving, jonge criminelen of drugsverslaafden, zowel door handelaars als door ordehandhavers, scholen en toeristen. CPCS tracht dit imago te veranderen door middel van straattheater en filmpjes (waarbij de kinderen de acteurs zijn). Op

deze manier hopen zij een brug te slaan tussen de kinderen en de bevolking.

Met de overheden:

Als de politie en de overheden beter geïnformeerd worden over de rechten van het kind en over de moeilijke situatie waarin de straatkinderen leven, hopen we dat zij met meer begrip en menselijkheid zullen reageren op hun misdrijven. CPCS heeft goede relaties opgebouwd met de politiediensten zodat er nu eerder contact wordt opgenomen met de hulpdiensten van CPCS i.p.v. de kinderen in hechtenis te nemen

Ten slotte ook met de toeristen:

De brochures van CPCS helpen de toeristen om te begrijpen dat je de kinderen niet helpt door ze iets te geven. Integendeel, ze kunnen zo nog gemakkelijker aan drugs geraken... De toeristen worden er ook op gewezen dat pedofilie strafbaar is in Nepal.

Preventie is dé manier bij uitstek om de kinderen te helpen; de rehabilitatie en de uiteindelijke re-integratie van het kind in de samenleving betekenen dat het doel bereikt is... De toekomst zal mooier zijn dan vandaag, als iedereen zijn waardigheid heeft kunnen terugvinden.

Plus d'informations sur www.cpcs.be

Scholen | Ontmoeting met leerlingen in Elsene

Zuster Emmanuelle wilde zich altijd al richten tot de jeugd. Op vrijdag 4 april jl. hadden H  l  ne Gehot en ikzelf het plezier om de leerlingen van de Sint-Bonifaciuschool gedurende anderhalf uur te ontmoeten, en hen te vertellen over Zuster Emmanuelle en over

onze inzet voor de vereniging. Hun interesse en hun vragen hebben ons diep geraakt. Daarna namen we deel aan een mooie eucharistieviering in de nabijgelegen Sint-Bonifaciuskerk.

Christophe Etien

burgeroorlog

Zoals jullie wel weten, bieden we sinds 2005 steun aan de Peace Village, in de

Kuronregio, waar verschillende stammen samenleven. De doelstelling van de Village is de verstandhouding tussen de etnische groepen te bevorderen om zo een harmonieuze sociale en economische ontwikkeling mogelijk te maken. Onze steun richt zich vooral op het onderwijs. We volgen de tumultueuze ontwikkelingen in dit jonge land, onafhankelijk sinds 2011, dan ook op de voet.

Vandaag is het duidelijk dat er een burgeroorlog heerst. Deze is ontstaan uit een ruzie aan het einde van een politieke vergadering van de machtspartij. Twee kampen staan tegenover elkaar: het ene steunt president Salva Kiir, het andere zijn voormalige vicepresident Riek Machar. In de nasleep van de ruzie werd al snel het leger betrokken, en daarna ook de twee belangrijkste etnische groepen van het land.

Op 23 januari werd een staakt-het-vuren ondertekend, en op 9 mei zelfs een vredesakkoord, maar het land blijft verder uit elkaar scheuren. Zowel de UNO als de EU trachten een staakt-het-vuren te bereiken. De missie van de Verenigde Naties in Zuid-Soedan (UNMISS) heeft als doel de burgers te beschermen. Helaas is er al sprake van duizenden doden en ongeveer een miljoen vluchtelingen, waarvan 200.000

Politieke situatie in Zuid-Soedan

een toevlucht hebben gevonden in naburige landen.

Getuigen spreken over wreedheden die vooral de allerzwaksten treffen: vrouwen, kinderen en oudere mensen. Er is sprake van plunderingen, verkrachtingen, moorden, vernielingen van woningen of hele wijken. Sommige steden werden volledig verwoest en zijn momenteel verlaten. De inwoners kunnen zichzelf nergens nog in veiligheid brengen: er worden zelfs moorden en verkrachtingen gepleegd binnen de muren van ziekenhuizen, kerken en VN-kwartieren, waar de opslagplaatsen voor levensmiddelen werden geplunderd.

De Eurocommissaris voor Internationale samenwerking, humanitaire hulp en crisisbestrijding, Kristalina Georgieva, verklaarde dat te allen prijze een humanitaire ramp moet worden vermeden, en ze heeft de humanitaire hulporganisaties gewezen op de noodzaak van hun aanwezigheid in het land om de hoogstnoodzakelijke acties te kunnen voortzetten. Bovendien vreest de EU dat deze crisis zou kunnen overslaan op andere regio's in de buurt, die zich al in een onstabiele situatie bevinden.

2013 was een erg vruchtbaar jaar. Dankzij de vrijgevigheid van onze medeburgers en de vele giften die we mochten ontvangen, konden we zelf ook gul zijn in de steun aan onze projecten. In Egypte is het vredige leven nog niet teruggekeerd, ondanks het feit dat de voddenrapers de toestemming hebben gekregen om hun varkensteelt opnieuw op te starten. **Romani**, een van hen, was onlangs in Toul in Frankrijk om te spreken over de manier waarop hij plastic recycleert. Hij maakte ook een kleine omweg naar België, om ons nieuws te brengen over het leven ginder. Hij vertelde eveneens over het bouwproject van een middelbare school in Mokhatam. Deze school zou enkel bestemd zijn voor meisjes, om te vermijden dat zij kilometers onveilige weg moeten afleggen, en daardoor hun studies niet zouden kunnen verderzetten. We zullen hen hierbij zo veel mogelijk steun bieden, maar de eerste voorwaarde is een zo geschikt mogelijk terrein voor de school te vinden.

De **vereniging LEKAA**, eveneens in Egypte, valt nu volledig onder de verantwoordelijkheid van Madame Olfat. Zij zet het project voort volgens precies dezelfde lijnen als die van Souzy: nl. ervoor zorgen dat de plaatselijke bevolking haar eigen lot in handen neemt door de kinderen ertoe aan te zetten om zelf aan hun toekomst te werken.

In ElKhanka zorgen Souzy en Olfat ervoor dat de verantwoordelijken het hele hulpsysteem, dat sedert een 10-tal jaren bestaat, volledig autonoom maken.

Op het eiland Warraq leven 50.000 inwoners zonder werk, zonder water (behalve het water van de Nijl), met slechts enkele té kleine scholen en met als enige toegang tot Caïro een uiterst zeldzame veerboot. Dit vormt een grote uitdaging, maar Souzy en haar medewerkers deinzen voor niets terug. Op haar gebruikelijke manier pakt de vereniging de problemen aan via de kinderen, door ze aan te sporen om zelf hun leven te veranderen. De hulp van de opvoeders bestaat eruit om de begunstigden te doen inzien welke de tekortkomingen in hun dagelijkse leven zijn, en daar dan oplossingen voor te vinden. Bijvoorbeeld: een groep kinderen die een properder stad wilden, kreeg hulp van de opvoeders om vuilnisbakken te maken en te plaatsen. Een probleem oplossen doen ze zelf, de

opvoeders bieden alleen de nodige ondersteuning. Het spreekt voor zich dat we aan deze uitdaging voor meer waardigheid onze steun willen verlenen.

De vzw Oser la Vie in de Democratische Republiek Congo werd in de vorige Echos uitvoerig beschreven, **CPCS** komt in deze uitgave aan bod.

In Soedan lijkt het wel of Monseigneur Taban de enige is die weet wat Vrede betekent, maar hij laat zich niet ontmoedigen en houdt zijn pelgrimsstaf stevig in de hand. Hij heeft ons gevraagd om onze steun aan de activiteiten in Kuron te vergroten, en de steun voor de school van Masindi in Oeganda af te bouwen. Het aantal Zuid-Soedanezen is daar namelijk sterk afgenomen.

In Congo, in de school van **Mbuji-Mayi**, zijn de twee klassen die door jullie worden gefinancierd goed

gevuld en wordt er efficiënt onderricht gegeven.

Het jaar 2013 werd eveneens getekend door een evenement ter nagedachtenis van Zuster Emmanuelle, op 9 november, 105 jaar na haar geboorte. Honderd mensen hebben een diner bijgewoond in de boerderij van Froidmont waar Flavia (FACE) en Mithé (Oser la Vie) met veel enthousiasme en overtuiging een uiteenzetting gaven over hun projecten. Daarna gingen we samen naar de kerk van Froidmont, waar we samen met 200 personen een geweldige voorstelling bijwoonden van Françoise Thuriès, die een levensechte Zuster Emmanuelle neerzette. Het publiek liep over van enthousiasme en stelde voor om dit stuk ook voor de jongeren te spelen (een goed verstaander...).

Het was een mooi jaar!

Aanbidding

Heer, schenk me vandaag uw genade
opdat niets mijn innerlijke vrede kan verstoren
en opdat ik erin slaag om iedere persoon die ik ontmoet
met welzijn, vreugde en voorspoed te spreken
en hem te helpen om zijn innerlijke rijkdommen te ontdekken.

Help mij, Heer, om in iedere medemens
de zonnige kant te zien.

Soms valt het me moeilijk, Heer,
Om verder te kijken dan hun gebreken die me irriteren,
en me te concentreren op hun kwaliteiten,
waarvan ik geniet zonder het te merken.

Help me ook, Heer,
om Uw zonnige kant te zien,
zelfs in de moeilijkste omstandigheden.

Als ik vertrouw op Maria weet ik dat er niet één is waaruit niets goeds voortkomt,
zelfs al is dit voor mij nog verborgen.

Heer, schenk mij Uw genade
opdat ik enkel zou streven naar het goede, het mooie, en het waarachtige,
opdat ik zonder me te ontmoedigen, in iedere mens de vonk zou zoeken
die U hem hebt gegeven toen U hem naar Uw beeld hebt geschapen.

Help me ook om even enthousiast te zijn
over andermans succes als over het mijne
en om me in te spannen om mezelf te hervormen
opdat ik geen tijd zou hebben om anderen te bekritisieren.

Heer, ik zou ook willen dat U me de wijsheid geeft
om enkel aan de fouten in het verleden terug te denken
om te streven naar een betere toekomst.

Help mij om op elk uur van deze dag
een vrolijk gezicht en een vriendelijke glimlach te schenken
aan ieder mens, uw zoon en mijn broeder.

Geef mij een hart
dat te groot is om te piekeren over mijn zorgen,
dat te nobel is om wrok te koesteren,
dat te sterk is om te beven,
dat te open is om zich voor wie dan ook af te sluiten.

Heer, mijn God, ik vraag U om Uw genade
voor alle mensen die vandaag vechten, zoals
ik,
om de haat te doen afnemen en de Liefde te doen groeien,
want sinds de Verrijzenis, werden de haat en de dood
overwonnen door de Liefde en het leven.

Open onze ogen voor het onzichtbare
opdat niets het optimisme doet wankelen
van hen die in U geloven
en die geloven in de Mens,
die vertrouwen op U
en die vertrouwen op de Mens. Amen

Zuster Emmanuelle

Vrije vertaling van een fragment uit 'Prières glanées'.
Informatie beschikbaar via info@soeuremmanuelle.be

Onze kantoren

Liefdadigheidstraat 43 – 1210 Brussel

Tel/Fax : +32 (2) 734 23 95

E-mail : secretaire@soeuremmanuelle.be

Internet : www.soeuremmanuelle.be

Bankgegevens van de vereniging

Rekeningnummer : 210-0240420-09

IBAN : BE52 2100 2404 2009

Code BIC (Swift adres Fortis) : GEBABEBB

Rekeningnummer : 310-0540321-20

IBAN : BE28 3100 5403 2120

Code BIC (Swift adres ING) : BBRUBEBB

Rekeningnummer : 068-2487899-70

IBAN : BE60 0682 4878 9970

Code BIC (Swift adres Dexia) : GKCCBEBB

Het hele team dankt u voor uw vrijgevigheid. Fiscaal aftrekbare gift geldt vanaf 40 € per jaar.

Echo's is eveneens beschikbaar in het Frans : indien u hierin geïnteresseerd bent, aarzel niet ons te contacteren.

*Wij danken **NCI Translation Center** (www.ncitranslation.be) voor hun steun bij de verwezenlijking van de vertaling van dit nummer van Echo's.*

Opmaak en indruk : Axedis (Jodoigne)